

Se on sen arvoista

Uskon kilpi, sp 25.6.2006

Victoria Boyson: It Will be Worth it!

Niille, jotka ovat voittoisia vastustuksen keskellä, hän antaa suuremman arvovallan. (Ilm.2:26). *Sinua on todellakin koeteltu helvetin liekeissä, mutta sinä olet pysynyt lujana. Kun sinä lujasti painaudut Isäsi syliä vasten, voit lähteä eteenpäin tuntien hänen sydämensä salaisuuksia. Sinä et enää luovuta ihan helposti etkä anna vihollisen sinua murtaa, vaan sinä näet asiat nyt taivaallisin silmin. Sinusta on tullut hengessä harkitsevainen, kuitenkin yhtä herkkä kuin kyyhkynen.*

Jumala ei koskaan ole sanonut, että se tulisi olemaan helppoa!

Onko vihollinen hyökännyt sinua vastaan? Onko sinua lyöty niin lujaa, että olisit halunnut kuolla? Onko joku raastanut sinun sydäntäsi ja polkenut sitä? Onko sinua petetty, onko sinulle valehdeltu, onko sinut ryöstetty? Jumala ei koskaan sanonut, että tämä elämä tulisi olemaan helppoa, hän sanoi sen sijaan, että elämä, jonka elät häntä varten, tulee olemaan kaiken taistelemisen arvoista.

Jokainen taistelu, joka kannattaa käydä, on vaikea. Ei ollut helppoa Jeesuksenkaan kuolla maailman syntien tähden. Ei ollut varhaisille kristityille helppoa kuolla uskonsa tähden eikä uudisasukkaille ollut helppoa tulla Amerikkaan ja löytää hengellinen vapaus. Se mikä heitä kohtasi, ei ollut helppoa, mutta oli se sen arvoista! Ja me kiitämme heistä Jumalaa.

Nämä ihmiset tiesivät, että he eivät kamppailleet kamppailujaan vain itseään varten, vaan niiden hyväksi, joiden puolesta heidän taistelullaan oli merkitystä. Yhdysvaltalaisen esi-isillä oli unelma suuresta kansakunnasta ja he taistelivat ja kuolivatkin unelmansa puolesta. Jumalalla on unelma tehdä meistä osa hänen perheväkeään, Jeesus kuoli herättääkseen tämän unelmaan elämään. Se oli äärimmäisen vaikeaa, mutta me olimme hänelle sen arvoisia.

Älä anna koskaan periksi!

Aina on helpompaa antaa periksi - luopua hengellisestä työstä, jättää seurakunta tai oma perhe, mutta se on hyvin usein se helppo tie, joka johtaa tuhoon. Se, mikä näyttää olevan lyhyin tai helpoin tie, on yleensä virhevalinta. Pidä pintasi, pidä suuntasi vakaana ja tulet saamaan suuren voiton - kun et luovuta.

Joskus tapahtuu, että kun menen Herran eteen kipuillen ja purnaten, hän sanookin tämän lyhyen ja yksinkertaisen lauseen minulle: "Luulitko sitä helpoksi?" Jumala on

antanut meille suuren kutsumuksen täytettäväksi, mutta ei hän koskaan sanonut, että se olisi helppoa. Tosiasiassa hän kertoi meille, että se tulisi olemaan vaikeata. Hän sanoi: *"Maailmassa te olette ahtaalla, mutta pysykää rohkeina: minä olen voittanut maailman."* (Joh.16:33).

Joskus me masennumme ja petymme niiden koetusten keskellä, joihin joudumme. On helppo ajatella, että olemme saaneet jo enemmän kuin oman osamme vastuksista. Mutta tuollaisina aikoina on tarpeen, että meitä muistutetaan, että Jumala tietää perin pohjin meidän vaikeutemme eikä hän joudu paniikkiin. Hän tiesi, ettei se olisi meille helppoa, mutta hän myös tiesi, että jos emme antaisi periksi, me voittaisimme. Ja että se voitto, jonka saisimme, olisi todella kaiken kokemamme arvoista.

Aina on joku, joka luulee, että hän kyllä tekisi sinun työsi paremmin. He tuntevat olevansa enemmän voideltuja kuin sinä ja näyttää siltä, että heidän kriittisyydelleen ei löydy mitään rajoja. On selvää, että vihollinen yrittää parhaansa vakuuttaakseen sinulle, että he ovat mielipiteissään oikeassa, mutta he EIVÄT ole! Sinun tulee pitää pintasi! Jos luovutat asemasi Kristuksen ruumiissa, se paikka jota olet pitänyt jää suojattomaksi ja toiset joutuvat siitä kärsimään.

Jumala on sijoittanut sinut siihen, missä olet, määrätystä syystä. Jonkun on pidettävä tuo asema. Et tiedäkään, kuinka monen ihmisen elämään vaikutat vain sillä, että olet siinä missä olet. Se mitä teet on tärkeää. Se on tärkeää sinun oman henkilökohtaisen hyvinvointisi kannalta ja se on tärkeää toisille. Taistelusi ei ole vain sinua itseäsi varten, vaan Jumalan Valtakunnan parhaaksi. Sinun uskon kamppailusi on sinun sielusi Rakkainta varten ja sen hyväksi, että muutkin voivat oppia tuntemaan hänet ja rakastaa häntä.

Elia epätoivo

Sen jälkeen, kun Elia oli tappanut Baalin profeetat miekalla (1.Kun.18:40), kuningas Ahab kertoi vaimolleen Isebelille, mitä Elia oli tehnyt. *Silloin Isebel lähetti sananviejän Eliaa luo ja käski hänen sanoa: "Kohdatkoon minua jumalten viha nyt ja aina, ellen huomenna tähän aikaan ole tehnyt sinulle samaa, minkä sinä olet tehnyt heille!"* 1.Kun.19:2.

Kuultuaan uhkauksen Elia oli peloissaan ja pakeni henkensä edestä erämaahan. Hänet valtasi lohduttomuus ja epätoivo (1.Kun.19:3-4). Yhden hänen elämänsä suurimman voiton jälkeen, hän tunsu itsensä epäonnistuneeksi. Hän tunsu menehtyvänsä murheeseensa aikansa pahuuden vuoksi ja toivottomaksi yrittää päästä siitä niskan päälle.

Vihollinen voi aika ajoin yrittää tulla elämäämme kuin tulva ja repiä meidän uskomme hajalle jättäen meidät masentuneiksi ja toivottomuuteen, kun yritämme taistella vastaan. Saatamme kadottaa näkymme sen kivun vuoksi, mitä tunnemme, aivan samoin kuin Elia, kun hän kadotti näkyvistään sen, mitä Jumala oli tehnyt

hänen kauttaan. Hän keskittymisensä herpaantui eikä hän kyennet näkemään oikeassa valossa sitä, mitä Jumala oli tekemässä hänen kauttaan, ja hän koki epäonnistuneensa.

Elia eli elämäänsä Jumalan kuuliaisuudessa tehden hänelle suuria asioita. Kuitenkin hän halusi kuolla sen epätoivon tähden, jota tunsu. Ehkäpä Elia ei tehnyt kaikkea sitä, mitä *hän* halusi tehdä Jumalalle, mutta hän teki kaiken sen, mitä *Jumala* halusi hänen tekevän. Oli tarpeen muistuttaa häntä siitä, mikä hänen tilanteensa todellisuudessa oli, jotta hän olisi voinut karistaa pois toivottoman mielen. Niin on asia meidänkin kohdallamme.

Olen tuntenut hyvin samoin kuin Elia. Olen tuntenut vihollisen pistimen ja kokenut sitä toivottomuutta, jota hän luo. Mutta jotenkin minä Jumalan avulla selviydyin tuostakin ajasta. Huolellisesti ja askel askeleelta minä kuljin Jumalani kanssa ulos tuosta Saatanan virittämästä kuoleman ansasta. Tulin tajuamaan, kuinka Jumala kanto minua läpi korventavan koettelemukseni ja se, minkä pelkäsin olevan minun loppuni, olikin vain alkua sille, että sain oppia enemmän Hänestä.

Kun luulet jo tulevasi hulluksi, mutta ei niin käykään, kun tiedät, että Saatana haluaa tappaa sinut, mutta ei voi, kun haluat luovuttaa, mutta sen sijasta jatkat, silloin sinä alat oppia, millainen Jumala todella on. Silloin tiedät, että hän pitää sinusta kiinni ja kantaa eteenpäin.

Kun luen 1.Kun.19:4-7, kuinka Herran enkeli toi Elialle taivaasta leipää ja vettä, kun hän lepäsi kinsteripensaan alla, näen meidän rakastavan Isämme voiman eheyttämässä meitä ennalleen. Herramme kosketuksen jälkeen Elia voimistui niin, että saattoi vaeltaa 40 päivän ajan Herran eteen vuorelle, jossa hän kohtasi tämän (jakeet 8-9).

Elia muistutti jatkuvasti Jumalaa niistä vaikeuksista, joihin oli joutunut, mutta Jumala vastasikin hänelle käskien hänen palata arvovaltaiseen asemaansa (1.Kun.19:15). Huomaamme Jumalan ohjeista, joita hän antoi Elialle, että hänen piti mennä ja voidella Hasael Syyrian kuninkaaksi, Jehu Israelin kuninkaaksi ja Elisa seuraajakseen eikä tämä kaikki ollut vain hänen suunnitelmansa voiton saamiseksi pahasta (1.Kun.19:17), vaan arvovallan kasvattamista, niin että Elisa saattoi viedä loppuun Jumalan suunnitelmia. Jumala ei *säälinyt* Eliaa, vaan *saattoi hänet ennalleen* ja lähetti hänet takaisin toteuttamaan Jumalan hänelle varaamia suunnitelmia.

Tulemme olemaan voitokkaita

Sinua on todellakin kohdeltu epäoikeudenmukaisesti; he ovat valehdelleet sinusta ja kironneet sinua. Jeesus sanoi, että he puhuvat meistä pahaa (Matt.10:17-28). Hän kertoi, että meitä vainottaisiin hänen takiansa. Mutta hän sanoi myös, että me saisimme suuren palkan jokaisesta valheesta, kirouksesta tai epäoikeudenmukaisesta kohtelusta, jota olemme kokeneet hänen takiansa (Matt.5:11-12). Niin, hän todella

varoitti meitä siitä, mitä joutuisimme kokemaan, mutta hän sanoi myös, että se olisi sen arvoista.

Se tulee olemaan sen arvoista, sillä me tulemme olemaan voitokkaita! Jonakin päivänä saamme kaikki olla yhdessä Herramme kanssa ja me saamme nähdä vihollisemme juuri sellaisena kuin hän on. Silloin me ihmettelemme, kuinka hän ylipäätään pystyi järjestämään meille hankaluuksia. Me tulemme ällistymään, minkälainen avuton olento hän onkaan, taivaan hylkäämä (Jes.14:19, Luuk.10:18).

Ensimmäisessä Pietarin kirjeessä (5:8 KR38), Saatana kuvataan kiljuvaksi jalopecuraksi. Hän todella onkin ärjyvä leijona ja räyhäämisellään hän päästää valloilleen syytökset, pelottelut ja petokset, sillä se tietää, että jos me kykenisimme näkemään, vaikka vain ohikiitävän hetken, hänet sellaisena kuin hän todella on, me emme enää pelkäisi häntä.

Vihollisemme on kärsinyt tappion! Hän on hampaaton leijona, joka pitää kovaa meteliä! *Jeesus on voittaja* ja hän on ottanut kuoleman pistimen vihollisemme hallusta (Luuk.10:18-20) - *hän on kiskonut sen hampaat irti*. Hän on jakanut voittonsa kanssamme ja nyt on enemmän voimaa kaikkein pienimmässä vauvassa, joka elää Kristuksessa, kuin on Saatanan koko pesäpaikassa. *Se, joka on teissä, on suurempi kuin se, joka on maailmassa. 1.Joh.4:4.*

Älä kuuntele vihollisen valheita. Se yrittää pelotella sinua, mutta hänellä ei ole mitään valtaa oikeasti niiden ylitse, jotka ovat Kristuksessa. Älä kuuntele pelottelun, manipuloinnin ja tuomitsemisen ääniä, sillä *sinun taivaallinen Isäsi rakastaa sinua* ja hän taistelee sinun puolestasi.

Rakkaat ystävät, se tulee olemaan sen arvoista!

Victoria Boyson, Inc. © 2006

www.boyson.org